

det er naturligvis Vest-Projektet, det ærede Medlem forsvarer — „og hvilken Plan det høje Ting end maatte vedtage, vil jeg sige, at det er vel gjort, at den bliver vedtagen, og at det gælder om at faa den gennemført i denne Samling og faa Ende paa de forskellige Anskuelsers Kamp“. Det sagde det ærede Medlem for godt 3 Maaneder siden; saa tror jeg, man vil forstaa, at jeg ikke kommer videre ind paa en Imødegaaelse af det ærede Medlems mere saglige Ytringer ved denne Lejlighed.

Det ærede Medlem fremsatte nogen Tvivl om, hvad der forstodes ved Mindretallets Forslag, som det forelaa til 2den Behandling, særlig dets Henvisning til Projekt I. Jeg indrømmer det ærede Medlem, at der kunde være nogen Tvivl, nogen Uklarhed til Stede, men det er der netop raadet Bod paa ved det Ændringsforslag, jeg til denne Behandling har til ladt mig at stille. — Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg havde forhørt mig om, hvorvidt de Fabrikanter, Firmaer, eller hvem det var, som nu have Plads ved den østre Forhavn, ere villige til at se denne kastet til. Nej, det har jeg ikke forhørt mig om, thi det anser jeg for overflødig at forhøre mig om, set fra et juridisk Standpunkt i alt Fald, jeg tror ikke, der er Tale om, at de kunne rejse Erstatningskrav i saa Henseende. Staten er selv Ejer af og Herre over sin Havn, sine Bolværker og sine Kajpladser der; derom er der ingen Tvivl.

Jeg har dermed besvaret det Spørgsmaal, det ærede Medlem rettede til mig, og som jeg altsaa maatte svare paa. I øvrigt skal jeg henholde mig til alt, hvad jeg tidligere har sagt i denne Sag og til det Materiale, der findes i Sagen; det vil indeholde tilstrækkelig Imødegaaelse af de saglige Bemærkninger, det ærede Medlem nu fremsatte.

Bjerre: Jeg beklager ligesom den højtærede Ordfører, det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), at Mindretalsforslaget blev vedtaget. Jeg skal ikke fordybe mig i Enkelthederne; jeg har heller ikke siddet i Udvalget og har ikke haft nogen Del i Udvalgets Arbejde; jeg kunde blot have Lyst at sige, at det forbavser mig, og at jeg blev overrasket ved, at dette Forslag blev vedtaget ved 2den Behandling. Jeg har noget Kendskab til Esbjerg-Forhold. Jeg har været med til nede ved Havnen at faa bygget ny Sporanlæg, for at vi kunde aflæsse Flæsk og Smør. Jeg har været med til at lede efter Plads til

at bygge Pakhuse til Foderstoffer, jeg har gennemgaaet Havneforholdene i Esbjerg mange Gange og har forhandlet med Autoriteterne derom og ved, hvor snævre og vanskelige de ere, og jeg tillader mig derfor at tro, at jeg har nogen Sagkundskab. Og saa kommer Mindretallet her og byder os et Forslag, der maaske passer Esbjerg By, men aldrig kan være tilfredsstillende for Landbruget, for Eksporten og Importen. Skulle vi have Havnekajplads, skulle vi ud paa en Øhavn, hvor der ikke kan være Pakhuse, men det er for Resten ganske utilstrækkeligt og vil heller aldrig blive realiseret. Jeg giver det ærede Medlem for Esbjerg Ret i, at dette Forslag vil ikke blive gennemført.

Derfor beklager jeg meget dybt, at vi ikke have været opmærksomme paa, at her er ikke blot et Spørgsmaal om Esbjerg Byraad og Esbjerg By, her er et Spørgsmaal for store Dele af Jylland, ja, næsten for store Dele af Danmark. Vi have i Esbjerg den eneste Havn imod Vest, og efterhaanden som Skibsforholdene udvikle sig, kræves der større og større Skibe, og der kræves en Forbindelse mod Vest, mod England og Amerika, og naar man ofrer meget paa Sandpumpning og andet, for at de kunne komme ind til Esbjerg, saa skulle vi ogsaa skaffe Kajplads og Liggeplads for disse Skibe. Det er jo til stor Gavn for hele Jylland, og jeg ser ikke, at der i Mindretallets Forslag er Plads for det.

Nu kommer Ministeren for offentlige Arbejder i Dag og forelægger et lille Forslag om at uddybe Havnen noget mere inde ved Kajen. Ja, det kan maaske hjælpe en lille Smule, men det er ikke tilstrækkeligt, og derfor vilde jeg egentlig have ønsket, at vi havde staaet lidt mere forberedte her i Dag, at det virkelig havde været klart for os, hvad det her drejede sig om, og jeg kunde næsten have ønsket, at det ærede Medlem for Esbjerg ved 2den Behandling havde holdt den Tale, han holdt her i Dag, saa tror jeg ikke, Sagen havde faaet det Udfald. Jeg kunde ønske, at vi havde faaet Tid inden 3die Behandling til at overveje endnu en Gang, om vi ikke havde overilet os. Hvis det var muligt, vilde jeg derfor henstille til Formanden, om Sagen ikke kunde gaa ud af Dagsordenen i Dag, saa vi kunde faa Lov til at sove paa det. Derved bliver der Mulighed for at faa Tid til at overveje Sagen endnu en Gang, inden den endelige Stilling skal tages. Kan det ikke lade sig gøre, men skulle vi tage endelig Stilling i